

người chủ phải xuất vốn 15000.
Nếu họ nhiều đời thì vốn phải gia
bội.

Công của bạn mệnh. — Vì theo
thời tiết, nghề làm của bạn mệnh
không thể kéo dài trọn cả năm; vậy
chưa làm mà thời kỳ : từ tháng 1
đến 3.

Đem máy về tận nhà dùng thử không tốn kém chi hết.

(T ếp theo trang 1)

(Liên lạc)
VĂN-CHI

Xin mở cửa thi Am nhe

<https://doi.org/10.1016/j.jmb.2019.05.005>

Nhà Thuộc **VĨNH - THO** TOURANE



**THUỐC TRỊ
AI VÀ TỬ CUNG**

"Huỳnh trưởng ra dần dờ tại trong khi
sao, cũng nước sông và, gương mặt thanh
sao, cũng ngày sáng đẹp, mặt một cô thanh
trắng, hoặc là cùng có thể thương, ra huỳnh
trắng vàng và lã, hình ảnh một, là cùng
ngươi từ chối hoặc đương tình khi trời
hoạt, khi ra năm bảy ngày mà không
đến, khi đi đến gần rồi. Đó là cùng đẹp,
lấy đẹp là cùng có thể, ra huỳnh trắng
cũng có như và có mà. Các chúng tôi: đây
đây là đẹp thì sao hoặc thấy như hiện
nghiệt như thần. Ở một học năm 1940.
Có bạn nơi các chỗ bạn trước Nhân-Mai.
Sinh viên: Trẻ con năm 1928-29, 17 tuổi là
đẹp, có thể nói đến đẹp không thể nói đến.

[illegible]

« Hoàng-nét cầm ba-loom đi ra.
Báo vừa mở cửa thì một luồng gió
lấp vào rất mạnh, gần làm tắt đèn.
Bác bèn nói :
« Trời thế này mà phải đi đến
hai dặm đường !
« Kha-dông-thước mời :
« Vay thì ông ở nghỉ lại đây !
« Mẹ Cật-công nói lời :
« Phải, ông nghỉ đây chờ tới
giờ đi về cho nhẹ thê.
« Không, tôi phải về Bô-ke
mới được. Thôi chào hai ông bà.
« Kha-dông-thước đưa Hoàng-nét
ra tận ngoài cửa.
« Hoàng-nét bước ra khỏi nhà
rồi đứng lại hỏi :
« Tôi mò tới mịt như thế này,
biết đường đâu mà đi. Về về phía
bên hay phía tả, ông ?
« Ở về phía hữu ; cứ theo con
đường có cây hai bên mà đi !
« Được, tôi đi đúng đường
rồi đây.
« Tiếng nói của Hoàng-nét nghe
văng vẳng.
« Mẹ Cật-công ngồi trong thê :
« Ông cứ lại mãi ! thì trời
sớm rồi đường đâu mà đi của ông

Tối đêm 17 janvier, Đồng Tương đã
tìm, có việc gì gấp, tôi hỏi chú Hải loan
(Haigien) x vào rồi ra liền. Máy chữ gần
cửa không cho, lại đánh Tương đến ngủ
chất ngủ.

Chờ vào nhà thương tìm thuốc thì
không lại.

Rủ bạn của của đạo đạo!

Vở y, Khẩu, 29 ngày ở làng Hư
thành ở y, lịch Mỹ tu (Nam kỳ), lần này
đau bụng, vào rồi tới nhà thương Cờ
rầy, chú thầy mở ra, thấy mũi đánh capo
lại tôi nhìn vào một mũi mũi ra một đầu
mũi mũi được trên 542 con! Còn đợt mà
lần nữa là lấy. Thật là so!

Vì tiêu tiền giáo sư, lý trưởng bị 3 tháng tù và còn bị phạt tiền

Lương thầy hương sư làng Lê-xá, huyện Gia-viễn, tỉnh Ninh-bình (Bắc-tý) mấy tháng nay, chưa được lãnh. Việc thuế tài qan trên, thì rõ lý trưởng tiền số bạc dân đã góp. Lý bị bắt giam, gia sản bị tịch biên.

Ngày 15 Janvier tòa Nam-an đem xử, phạt lý trưởng 3 tháng tù, trả lại cớ dân 199\$ mà lý đã tiêu, lại phải chịu phạt 318\$.

Cải gương cho các bậc lý khác.
(theo «Trung-Đức»)

BÁ = T

Tên: **nh: Alex**

làm gì không biết !
 « Kha-đông-thước bước vào, khóa cửa lại và nói :
 « - Và khi có mấy chục nghìn bạc trong nhà nữa, phải không ?
 « Rồi đi thẳng lại tử, mở lấy cái ví da và cái dây trở ra ; hai vợ chồng ngồi thong thả đếm lại số vàng và bạc giấy của họ. Khi kỷ tới nhìn thấy rõ những tội ác hiển hiện trên nét mặt cả hai người, thế mới là một Cật-công.
 « Một hồi Kha-đông-thước, giọng nói nghe run run :
 « - Vì sao ông mới nó ngữ lại đây ?
 « Kha-đông-thước giật mình :
 « - Thôi... nghĩ mưa, sáng sẽ về Bô-ka...
 « Một Cật-công lại nói, giọng nói không thể nào là được :
 « - Thế mà tôi tưởng ông có ý khác kia chứ,
 « Kha-đông-thước vàng la lớn lên :
 « - Bậy, bậy, sao mụ lại có ý nghĩ như vậy ? mà đã có ý nghĩ như

lương lương đồng-bào phần nhiều đều cho
nấu, nhưng vì Dương-kh. Thành thức d
nên phải hợp với quân cộng của. Vì
nất-Như là viên chủ-tịch mới Chánh-ph
Tây an cũng bị Dương giam giữ.

**Tướng, Trương hội nghị
ở Phụng-hóa**
Thượng-hải, - 'Vi thấy loss quân
Thẩm tây liên hiệp với quân song sát
Tướng-giới-Thạch đại diện đến Nam-khí
trịa Trương-học-lương của ngày Phụng
hóa đi hội hòa phương pháp giải quyết
Tướng quyết nghị hãy dùng thủ đoạn chính
trị để giải quyết, nếu không được mới
dùng sức để lực.

**Trong lúc điều đình chính phủ
đã sớm soạn thảo văn kiện quân sự**

Chánh-phủ Nam-kinh và các tướng nghị
điền dinh cho quân Nam-bắc-Lạc-đương thì
đội ở Nam-kinh vẫn dự bị để vây bắt
quân loạn. Hiện một p-hu quân đội đã
đi tiến đến cương giới Cam-lân và
họ một phần nữa chỉ chờ lệnh là tiến
đến cương giới Sơn-dông và Hà-nam.

Trong lúc kỳ thi đại biểu của Đảng bị
hình là trước lý Th-Hoàng, trước đó
đã đến đầu gian với Th-Hoàng-Nhiệm,
sau đến Nam-kinh sẽ thường thuyết
Chánh-phủ.

Trước Nam-gi-Chi xin Nam-kinh phò
Mạc đến Hết đến Tây-an, vì lúc xảy
Trương-he-Lương thì Mạc cũng đang
giữa gian xép.

Đư luận bên ngoài cho là phải
Trương-he-Lương vì miền Đàng-bắc

Hai chục người bị hành hình
Thượng-hải, 18-1 — Hai chục người bị hành
vào tới bản, do điển bị một cơn bão lớn
và việc sản phẩm của Tây-viên và
chấn-phủ Thiểm-tây đem ra hành binh
Uông-tĩnh-Vệ định di Phụng-hải
Thượng-hải, 18-1 — Uông-tĩnh-Vệ định
di Phụng-hải thăm Tượng-gối-Thạch
Nhưng viên y của Ông gối rằng Uông

AI MẮC BỆNH KHÓ KHĂN

Các bệnh đau ngực, đau phổi, hen suyễn, phong-hải, liệt kinh niên, đau ruột, đau dạ-dày, đau bụng kinh, đau xương khớp gân, tê bại... Xương mọ, cơ nhĩn ở Đai-Danh-Lão-thành tất thần dịch, chuyển trị bệnh đó được mở đường trong bao mấp, chẳng bao lâu cơ nhĩn gập ngay (thoải) cho Nhũ-Thập-Bộ-Hải-Viễn mỗ bệnh mau thuyên (theo lối giáo pháp đi mở được khỏi bệnh mới oạch chớ cần mỗ).

Xin trích một bài học theo sau đây để rõ:

1) Anh Phan tới mắc bệnh hen, năm nhập nội mới có hiệu, sang Tân-Thủ-Tôn mỗ bệnh khỏi ngay. Thước của Quý-dương constant là In Solisti indurabile et Commotus.

2) Người đó sau tới mắc bệnh liệt kinh niên (đai trên mỗ cơ nhĩn, sang được thước của Quý-nhĩn của Quý-dương quá đi thần dịch mỗ).

Thế giới

Qua thời gian, vì trung lượng của một vật thể chưa lấy ra được.

Tây-nguy. 19-1 - Ứng-tinh-Vô cực làm hình hém qua, tuyến đó rằng Trung lượng vào vai lòng chất này những năm tháng có ý năm lại, nhưng khi đi là năm chiếm thì không thì đến đến tính lại đi cả.

Trái lại cho Nhật yên của bản sức bị quag. Ông nói: vấn đề bài cộng trong Trung học là một vấn đề đại trị.

Về chính tuyến này chính là không lòng mà: một chính tuyến như vậy, chỉ một tính chất của nó. Là nước Pháp.

Đúng hốt lại rằng trong lúc chưa có
đá lựu lừng về quân bị mà đánh Nhật
thì chỉ là nguy hại cho nước mình mà
thôi.

Đinh chiến & Thiêm-tây
Nam kinh, 18-1 - Quân chính phủ
tinh & quân lực & Tây an đã chịu đ
chiến đến ngày 15-3 Tây an đến ngày
đ, ban hành chính trung ương sẽ nh
hân các khoản hân giải và trong l
lo mà dựa trên dân ngoại quốc & Tây
đ trả lời khác.

trường-hải, 18-1) — Tuy thế công bị
trung nước và ở ngoài quốc trái lại nhàn
những cái đất vẫn nói rằng trong nước
nguyên cơn đói vẫn hình thành cái hình
giống như hình. Cho đến đây các đại hình
hải báo ở Nam kinh không có bất quá
cái. Bản lịch quốc gia nhìn thấy trên
đỉnh quốc gia quỳ gia của Chánh phủ
Nam kinh, nên Chánh phủ này nhìn
rất gần các minh di Tây an lại, và là
một cơ quan cai trị hải tỉnh; toàn bộ
nông dân địa phương của Chánh phủ không
tái sản xuất được.

**Cuộc bãi trừ nạn mai dâm
ở Nam-kinh**

Hôm nay viên xã trưởng Mã thiện Thuận đã ra lệnh cấm các cuộc hiến vợ giữa công chúng. Mã nói rằng việc có tội mà ngàn dân bà thuộc hàng giòng họ ở Nam-kinh nên quyết trừ hẳn cái nạn mai dâm.

41

**Một dân làng bẹp
người Mỹ bị bắt**

Các nhà chuyên trách Mỹ ở Thượng Hải
vừa bắt Roy Pictod để lấy ý chính phủ
Mỹ nhất muốn hợp tác với chính phủ Tân
trung viện giới yên. Roy Pictod năm 1933
đã bị hiến 20 ngày (từ về lại) hủi thủ
nhiệm.

[illegible]

**Vấn đề cấm đưa hình ảnh
nguyên trang Tây ban nha**
Paris, 19-1 - Hội đồng Ngoại giao
Thượng nghị viện đã thành thông qua
đề nghị của Chính phủ Anh về việc cấm
đưa hình ảnh nguyên trang Tây ban nha
Mặt nước diễn tra ở Catalogne
Paris, 19-1 - Đảng tả hội cấp tiến
phải một vị đại người ủng hộ đưa
hình ảnh Catalogne
Một chiến tranh chiến bị ném bom
Paris, 19-1 - Tổng trưởng hải quân
đã thông tin rằng chiến tranh chiến bị ném
bom ở Catalogne và Barcelone bị Venlo bị ném
bom năm, nhưng một không trúng. Đó
mà cuộc diễn tra tìm là ném bom.
Tổng trưởng hải quân đã ra lệnh cho

TÂY-BAN-NHA
Nội loạn
Siemangas, 18-1 - Theo tin của loạn
quân thì chỉ 30 giờ đại quân đã đại thắng

Madrid, 20-1 — Theo tin của Chính phủ, tại quê nhà, anh một dân rừng đã đánh bại bọn quân, đã chiếm được Cerro-de-la-Angelada và bắt 200 tù.

**Vấn đề hiệp ước
bốn nước mới**
Rome, 13.1. — Hôm qua ông Eric Drummond đến yết kiến bá tước Ciano. Cuộc đàm luận này chỉ có hai bên tham dự là:

cần ý, và bác thợ cưa Anhanh rằng:
 "Xét ra Mussolini có ý lập một hiệp ước
 4 nước mới, ý công kích mặt Pháp, hạn
 chế Nga và Đức, mà để đặt đối với Anh
 là chứng rằng ở Roma, có lẽ cả Berlin
 nữa, người ta muốn có một chiến tuyến
 Ý Đức-Anh để làm nước Pháp vào cảnh
 khó, buộc nước Pháp phải liệ nước Nga
 ra mà hiệp với 3 nước kia. Không có gì
 chứng rằng ông Garling và ông Mussolini
 bàn về chuyện ấy, nhưng có thể nghĩ
 được. Anh có tham dự không, thì còn là
 được."

một tấn ô.
Báo giới Anh không hoan nghênh hiệp ước bốn nước ký.

THƠ TÍN

Cùng ô. Nguyễn Ngọc Thạch
Gương cao Nhị giới và tướng Lê đình
cổ lèn lữ. Đất tr. không nước - ôi t.

Ô. Hoàng Hoàng Tam kỳ
Hạn báo mới của ông gửi từ 1er-1-37,
Nhiệm nhân lực và ngân phiếu tiếp được
rồi.

**Các ô. Diên bộ mấy làng La qua,
Quảng hậu. Phong nhĩ, v. v...**
Điện bản, Quảng nam.
Các ông muốn thế nào, báo với quan
trấn ở, bản báo xin miễn đăng là thế thôi.

Ô. Thiệp kinh ở Cam lộ.
Quảng trị
Chuyến ô tô trường họ cần hay không
đi đăng ở tờ báo họ cần gì ông cứ gửi cho
nhà báo tự đăng lại, bản báo miễn đăng.

**VI KI CÔNG CỐ THỂ THUÊ
thần, một người bị tù,
lại bị tó gậy chân lúc
làm xau**

Vi nghe khổ làm không ra ão,
Ng. V. Vinh 39 tuổi ở Bàu-trơ
(Nam-Định) không nộp đủ thuế thân.
Gần đây Vinh sang Sadeo làm ão,
bị bắt giam tại tòa B5 Sadeo. Vì
thiếu là ão ãy.

Trong lúc giam, Vinh bị bắt leo
lên mái nhà tòa để lấy lại chày, bị
cây kéo gậy, Vinh té gậy chân phải.
Sớm mai hôm 18 Janvier, Vinh đ.

được chở qua nhà thương Chợ-rẫy.
Vì mấy đồng bạc thuê thuyền, thì
là nay Vĩnh phải chịu bỏ hết !
(theo "Saigon")

Cũng là người ít có

Trong cũi nữ giới
(Người châu gái cụ Phan thanh Giản)

Mới đây kỷ giã vào thăm một bà cụ già trong kinh thành Huế, là bà M. - th. - G. trong khi trò chuyện, bà có thuật chuyện số châu gái cụ Phan - thanh - Giản

một kẻ thù trong Nam, và cầu đối của bà và mấy chị em diên cô, kỳ giả cho là một người li cô, không hề là con cháu nhà danh gia.

Cô là con gái quan Phan-thanh-Liêm, từ lúc nhỏ theo cha rêu ở kinh, sau cha mất, ở với anh [

ông Phan-thanh-Khai, trong mấy
mươi năm, anh effort, giúp đỡ bà
chị đây, nuôi cháu mấy cháu học
hamb. Mấy lời trước, giữa kinh độ
càng nhiều chỗ muốn kết hiệp, mai
mới qua lại, n wog nơi dài các thời
có chỗ người ta để có vợ chính, cò
không muốn làm rồi gần đến các
họ ; có chỗ hào phú vào học mà
tính tình không hiệp, cò ta lại không

đang ở tòa nhà có cửa sổ ở đây.
 Kinh doanh bậc nhữ lưu khá
 cũng công nhữ người biết có,
 nhưng biết vậy chứ ít kẻ biết làm
 sự có. Nay nhữ và thêm quê trong
 Nam rồi mất tại trong Hy.
 Bà nói thế rồi đưa câu đối cho
 xem:

ky, giúp nam vương ngự
khách ky, giúp an, giúp chỉ, giúp
mỹ châu thành toàn, chữa phiền
bào trở gương lành, chữa
nhuộm màu Tuyền để cũng Phật.

2/ Ngoài nghìn dặm về thăm quê
kiêng, này nọ, này sông, này cầu
châu ly lịch, nơi này trông bằng
biển tạc, được theo dấu Tử lý là Tiên
Cử Phán-thanh-Giản khi mới có
đi chầu khi ở nhà mấy chỗ:

«Hải nhai lão thọ sanh Phán-
thanh-Giản chi mộ» (海龍老養生
潘禪翁之墓).

Nay có người chôn gài đây, cũng
là một người lạ.

BÁ = TƯỚC MÔNG = THẾ = TÔN
(LE COMTE DE MONTE-CRISTO)
FRAP - QUỐC LỊCH - SỞ TÌM - THUẬT

lắm gì không biết!

« Kha-dông-thuộc bước vào, khóa cửa lại và nói:

« - Và khi có mấy chục nghìn bạc trong nhà nữa, phải không?

« Rồi đi thẳng lại tả, mở lấy cái ví da và cái dây trở ra; hai vợ chồng ngồi thong thả đếm lấy số vàng và bạc giấy của họ. Khi ấy tôi nhìn thấy rõ những tội ác hiển hiện trên nét mặt cả hai người, thế nhất là mẹ Cật-công.

« Mẹ hỏi Kha-dông-thuộc, giọng nói nghe run run:

« - Vì sao ông mời nó ngủ lại đây?

« Kha-dông-thuộc giật mình:

« - Thì... nghĩ mưu, sáng sẽ về Bo-ke... »

« Mẹ Cật-công lại nói, giọng nói không thể nào tả được:

« - Thế mà tôi tưởng ông có ý khác kia chứ.

« Kha-dông-thuộc vàng la lộn lộn:

« - Bậy, bậy, sao mẹ lại có ý nghĩ như vậy? mà đã có ý nghĩ như vậy, thì phải đến tận đi, chứ sao lại nói toại ra?

« Mẹ Cật-công ngồi lăm thình một hồi, rồi nói lại:

« - Thấy mặc, sợ quái gì; ông không phải là người... »

« - Sao vậy?

« - Nếu ông là người thì nó đã không ra khỏi nhà này rồi.

« - Bậy, bậy, im đi!

« - Hay là nó không về đến Bo-ke... »

« - Im!

« - Theo đường cái đến Bo-ke thì xa, nhưng có đường tắt gộc theo sông đào... »

« - Thôi tôi van mẹ, mẹ có tội với chúa trời đó.

« Liền đó, một tiếng sét và một luồng điện chớp làm cho ai nấy đều, điếc cả tai choáng cả mắt.

« Mẹ Cật-công đưa tay làm dấu thánh giá.

« Hai người còn chưa tỉnh hồn, còn đang ngồi yên lặng, thì có tiếng gõ cửa.

« Hai người nhìn nhau có bộ sợ hãi.

« Kha-dông-thuộc dĩa vừa vàng và giấy bạc lại một đồng, lấy hai bàn tay phủ lên trên, rồi dĩa tiếng hỏi:

« - Ai đó?

« Có tiếng trả lời:

« - Tôi.

« - Tôi, là ai?

« - Roang-nét đấy.

« Mẹ Cật-công bèn nói nhỏ với chồng:

« - Khi hồi ông nói tôi có tội với chúa trời, ông lằm chết ngay, chúa bảo nó trở lại với chúng ta đó, ông thấy chưa?

« Kha-dông-thuộc run rẩy, xanh mét, đứng dậy không nổi. Trái lại, mẹ Cật-công, đồng dẹt bước lại mở cửa:

« - Mời ông vào.

« Roang-nét một như chuột lột trả lời:

« - Quí quá, tôi không về Bo-ke trong đêm nay được; tôi phải trở lại xin nghỉ tạm... »

« Kha-dông-thuộc miêng lăm lăm, tay lau mồ hôi chảy dài trên trán. Roang-nét bước vào. Mẹ Cật-công khóa chặt cửa lại.

VII

Cơn mưa máu

« Bước chân vào nhà, Roang-nét nhìn công chúng quanh, không thấy cái gì khả nghi.

« Kha-dông-thuộc, hai tay vẫn chân cứng chân vàng và giấy bạc. Mẹ Cật-công thì nhìn khách mà cười, họ vui vẻ khác thường.

« Bạc thợ bạc nói với Kha-dông-thuộc:

« - Ông này đã nghỉ đời ông sợ tôi đem thiên và ông đếm lộn sao mà sau khi tôi đi ông còn đếm lại đó?

« Kha-dông-thuộc trả lời:

« - Không, không; chúng tôi mà có được số vàng bạc như thế này thật là chuyện không, ngờ, chuyện khó tin quá, nên không có trưng chứng trước mặt thì chúng tôi chỉ tưởng như nằm mộng thôi.

• Bác thợ bạc cười mỉm, rồi hỏi :
• — Có khách nào nghỉ lại đây không ?
• Kha-dông-thuộc trả lời :
• — Không, chúng tôi không chờ khách ; mà đây cũng gần thành

phố, chẳng mấy khi có người xin
nghỉ đêm.

« — Vậy thì tôi làm rầy hai ông
bà làm sao ?

« Mẹ Cật-công liền hỏi tôi chồng
mụ ;

« — Làm rầy chúng tôi ! không
không !

« — Hai ông bà cho tôi nằm tạm
chỗ nào đây ?

« — Trong phòng trên kia.

« — Phòng của hai ông bà kia
mà !

« — Chúng tôi còn có phòng bên
đấy nữa, không cần gì...

« Kha-đông-thước nhìn vợ cách
như vậy làm lạ lắm. Bắc thợ bạc
thì vừa cất tiếng hát nhỏ nhoi vừa
bước lại lơ lửng nơi lò sưởi.

« Trong lúc ấy, mẹ Cật công đi
dọn ăn : bữa ăn thường của hai vợ
chồng nhưng có thêm vài món
trưng.

(Còn nữa)

